

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین کاربست مولفه های سازمان یادگیرنده بر اساس اصول پنجگانه پیترسنج بامیزان بهبود کیفیت زندگی کاری اعضای هیات علمی دانشگاه اصفهان در سال تحصیلی ۸۵-

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی مدیریت (سال: ۱۳۸۵)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۲

نویسندگان:

پیمان یارمحمدزاده - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی دانشگاه اصفهان

حمید رحیمی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی دانشگاه اصفهان

سیدعلی سیادت - استادیار عضو هیات علمی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

هدف تحقیق حاضر بررسی رابطه بین میزان کاربست مولفه های سازمان یادگیرنده بر اساس اصول پنج گانه پیتر سنج (قابلیت شخصی، الگو های ذهنی، آرمان مشترک، یادگیری تیمی و تفکر سیستمی) با بهبود کیفیت زندگی کاری اعضای هیات علمی دانشگاه اصفهان بود . سوالات پژوهش با در نظر گرفتن مولفه های سازمان یادگیرنده و کیفیت زندگی کاری اعضا با توجه به متغیر هایی چون مدرک تحصیلی، رشته ی تحصیلی، سابقه خدمت، مرتبه علمی مطرح و مورد بررسی قرار گرفت . روش تحقیق توصیفی از نوع همبستگی بود . جامعه ی آماری شامل ۴۶۶ نفر از اعضای هیات علمی دانشگاه اصفهان در سال تحصیلی ۸۵-۱۳۸۴ بود که با استفاده از روش نمونه گیری نظام دار تصادفی ، در مجموع ۸۰ نفر به عنوان نمونه انتخاب گردید . ابزار جمع آوری اطلاعات شامل پرسشنامه کیفیت زندگی کاری با ۲۳ گویه و پرسشنامه سازمان یادگیرنده با ۳۷ گویه بود که ضریب پایایی آنها با استفاده از ضریب آلفای کرانباخ به ترتیب ۰/۹۵ و ۰/۹۳ بدست آمد . یافته های پژوهش نشان داد بین کاربست مولفه های سازمان یادگیرنده با بهبود کیفیت زندگی کاری اعضای هیات علمی دانشگاه اصفهان رابطه معنا دار وجود دارد . یافته ها نشان می دهد کیفیت زندگی کاری بیش از هر چیزی متاثر از الگوی ذهنی است و قابلیت شخصی کمترین تاثیر را دارد . علاوه بر این بین نظرات اعضای هیات علمی در خصوص میزان کاربست مولفه های سازمان یادگیرنده مانند مرتبه علمی و سابقه خدمت تفاوت معنی داری مشاهده نگردید

کلمات کلیدی:

سازمان یادگیرنده ، کیفیت زندگی کاری ، اعضای هیات علمی ، دانشگاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/۳۹۹۴۷>